

A KÖRNYEZETVÉDELMI TÖRVÉNY ELFOGADÁSÁNAK HUSZADIK ÉVFORDULÓJÁN, A KÖRNYEZETVÉDELMI VILÁGNAPON

A környezetvédelmi világnap előestéjén, 2015. június 4-én Szabó Marcel a jövő nemzedékek szószólója a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény megalkotásának huszadik évfordulója alkalmából konferenciát rendezett a törvény kidolgozói, az Alkotmánybíróság, a Kúria, a Legfőbb Ügyészség képviselői, minisztériumi szakértők, kutatók, jogalkalmazók és civilek részvételével a törvény és a hazai környezetvédelem állapotának értékelésére.

A konferencia résztvevői egységesen korszakos és időtálló jogi alkotásnak tartják e törvényt, amelynek fő oka a jogszabály példamutató alaposságú előkészítése és az elfogadását övező szakmai és politikai és társadalmi konszenzus.

A környezetvédelmi törvény külön-külön és összességükben is védi az Alaptörvény P) cikkében nevesített természeti erőforrásokat, biztosítva a köztük lévő folyamatok fennmaradását. A természeti javak védelme olyan közös nemzeti cél, amit az Alaptörvény több rendelkezése a korábbi Alkotmánynál is erőteljesebben hangsúlyoz. Erre az Alkotmánybíróság a nemzeti parkok vagyongazdálkodása ügyében hozott friss határozatában külön is felhívta a figyelmet. Hangsúlyozandó, hogy a környezeti elemekkel kapcsolatos nyilvántartások, valamint a kezelésük során felhalmozott tudás részei a közös örökségnek, melynek megőrzése és átadása mindenki kötelezettsége. Kiemelt figyelmet kellene fordítani az állami szervezetrendszer sorozatos átalakítása során az „intézményi memória”, azaz az egyes szervek által több évtizedek alatt felhalmozott tapasztalatok megőrzésére is, mely a természeti javak bölcs használatának egyik záloga.

A konferencia résztvevőinek egységes véleménye szerint a törvény egyik erőssége a társadalmi részvétel lehetőségének garantálása. A környezeti információkhoz való hozzáférés nemzetközi jogi vállalásainkból is fakadó alapvető állami kötelezettség, amelyet a környezet- és természetvédelmi felügyelőségek kormányhivatalba történt integrációja után is biztosítani kell.

Miközben a környezet állapota, a környezettudomány és környezetjog fejlődése - ide értve az Alaptörvény nemzetközi szinten is előremutató rendelkezéseit - megkívánná, hogy a jogszabályok és koncepciók kidolgozója az intézkedés környezetre gyakorolt hatásait különös gondossággal vizsgálja, az ezt a célt szolgáló vizsgálati elemzés elkészítése az elmúlt húsz év során nem vált gyakorlattá - idézték fel a konferencia hozzászólói.

A környezetvédelmi törvény céljaival összhangban a kilencvenes években olyan intézményrendszer jött létre, amely lehetővé tette a környezet egészének komplex védelmét. Ennek egyik fő pillére az egységes környezet- és vízügyi minisztérium volt, a stratégiaalkotás, a tervezés és a jogszabály-alkotás szakmai-közpolitikai központja, a másik a szakmai autonómiával rendelkező hatósági és szakhatósági rendszer - hívták fel rá a figyelmet az előadók.

A jövő nemzedékek szószólója további munkájában támaszkodni fog a konferencián elhangzott tanulságokra, következtetésekre, javaslatokra annak megítéléséhez, hogy az Alaptörvényben foglalt, a környezetet érintő célok és alapjogok eléréséhez, illetve biztosításához szükséges-e a környezetvédelmi törvény kiegészítésének, megerősítésének kezdeményezése.

Közlemény az AJBH honlapján

<https://www.ajbh.hu/kozlemenyek/-/content/10180/1/a-kornyeztvedelmi-torveny-elfogadasanak-huszadik-evfordulojan-a-kornyeztvedelmi-vilagnapon>